

ת"פ 36547/11/20 - מדינת ישראל נגד CRISTINA BRAGA (עוצר)

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 20-11-36547 מדינת ישראל נ' BRAGA

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל
המאשימה

נגד CRISTINA BRAGA
הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד ספר מרדכי
ב"כ הנאשמת: עו"ד אלכס גפני

גור דין

כללי

1. הנאשمت הורשעה, על פי הودאתה בעובדות כתוב אישום מתוקן, בעבירות גנבה בידי עובד, ניסיון גנבה בידי עובד ושניה בלתי חוקית בישראל.

הנאשمت נכנסת לישראל בשנת 2011. אשרת השהייה שלה פסקעה ביום 19.1.21 אר היא המשיכה לשחות ולבוד באرض.

מחודש يول 2020 עד חודש אוקטובר 2020, עבדה הנאשמת בסיעוד עבור המתלוננים, בני זוג ניצולי שואה, ילדי 1930-1933, וגרה בבitem.

ביום 20.9.20 ליוותה הנאשמת את המתلون לכספומט, כדי למשוך כסף באמצעות כרטיס אשראי שהחזיק ברשותו. הנאשמת עמדה מאחוריו הקשיש וראתה את הקוד הסודי שהקיש בעת משיכת הכספי.

במועד לא ידוע נטלה הנאשמת את כרטיס החזיב מתוך הארנק של המתلون ללא הסכמתו. ביום 20.9.20 בשעה 20:01 משכה הנאשמת באמצעות הקרן 8,000 ש"ח מכספומט. בשעה 20:02 משכה 8,000 ש"ח נוספים מאותה כספומט. לאחר האמור החזירה את הקרן לארנקו של המתلون.

הנאשמת המשיכה לפעול כר מספר רב של פעמים נוספות במהלך חודש אוקטובר 2020. ב- 17 מתוכן הצלילה הנאשמת למשוך כספים ובחילק מהפעמים ניסיון המשיכה סורב.

בסך הכל משכה הנאשمت מחשבון הבנק של המתלוננים 114,100 ש"ח וכן ניסתה למשוך, ללא הצלחה סך נוספת של

עמוד 1

חלק מהכסף שגנבה הנאשمت, בסכום שאין ידוע במדויק אך לא פחות מ-65,000 ש"ח העבירה הנאשמת, באמצעות דרכו של אישة אחרת, למשפחה במולדובה.

ביום 30.12.20 עזבה הנאשمت את בית המתלונים כשבידה כרטיס האשראי של המתלון מביל'י לומר דבר. הנאשمت ניסתה למשוך 1,000邢 מספקומט בעיר בני-ברק והכרטיס הוחרם על ידי המCSIר.

הנאשمت רכשה כרטיס טיסה לכיוון אחד למולדובה ליום 20.12.20, אך נעצרה לפני שטסה.

2. הצדדים הציגו הסכמה דין-דין שלפיה כתוב האישום תוקן, הנאשمت הודהה במינויו לה והורישה. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין עשרים וארבעה לארבעים וחמשה חודשים בפועל, וביקשה לגזר על הנאשמת עונש המצוי בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוונים, תוך שהדגישה את העריכים המוגנים באמצעות העבירה, את פערו הכספי המשמעותי בין הנאשمت למתלוונים הקשיים, את היקף הגנבה את חשיבותו של הטלת רכיב עונייני כספי. המאשימה תמכה עמדתה בפסקה וביקשה כי הכספי שנטפסו אצל הנאשמת בעת מעצרה יוחזרו למתלוונים שכן מדובר בכספי הגנבה.

4. ב"כ הנאשמת, אשר תמר אף הוא עמדתו בפסקה, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין מספר חמישים וחמש מאסר לעשרים וארבעה וחמש מאסר בפועל וביקש לגזר על הנאשמת עונש המצוי בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם. ב"כ הנאשמת תיאר את נסיבותה המשפחתיות המורכבות של הנאשמת, שנפרדה מילידה למשך שנים ארוכות כדי לעבוד בישראל, הדגיש את הפשטות והעדר התচkos שבעמישים, את עברה הנקי של הנאשמת, הודהה והחרטה שהביעה על המעשים וכן את העדרם של גורמי תמייה כלשהם לנאשמת בישראל, עובדה שהופכת את התמודדותה עם ההליך המשפטי והעונש הצפוי לה לקשה יותר מן הרגיל. ב"כ הנאשמת תמר אף הוא עמדתו בפסקה.

5. הנאשמת בדבורה האחרון הביעה במילים ובדמותו את צערה וחרטתה על מעשהה, ביקשה סליחה והקללה בעונשה.

מתחם העונש ההולם

6. שני הצדדים התייחסו אל כלל המעשים והעבירות שביצעה הנאשמת כאלו אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, ואף אני סבורה כי יש לעשות כן לנוכח הסמיכות של מועד ביצוע העבירות והעובדה שמדובר באותו קורבנות.

7. עבירות הכניסה לישראל שלא כדין נועדה להגן על ריבונות המדינה ועל זכותה להחליט מי יהיו הבאים בשעריה והמתגוררים בתחום, תוך מניעת כניסה של מי שעלולים לסקן את ביטחון המדינה, לסקן את יציבותה הכלכלית או לסקן את שלומם של התושבים.

8. הנאשمت כניסה לישראל כדין, אף שהתה בה במשך תקופה ארוכה בת מספר שנים כחוק, על פי אשרות שהייתה שקיבלה. אף על פי כן, היא לא עזבה את ישראל עם תום השהייה. לכארה נצלה הנאשمت את שהותה בישראל לצורע עבודה, ואולם האמת היא שבתוך כך היא נצלה את שהותה הבלתי חוקית בישראל גם לצורך ביצוע עבירות.

9. עבירות הרכוש שביצעה הנאשمت פגעו פגעה קשה בקניים של מעסיקיה הקשיים וכן ביחסי האמון בינה לביןם. יחסי אמון אלה הם הבסיס ההכרחי הנחוצץ לצורך קיומם של כל יחסי עבודה תקינים, והם בעלי חשיבות מיוחדת כאשר מדובר בעסקה שתכליתה טיפול והשגחה.

10. בשל הצורך להגן עלUrkim מלאה, נקבע, לא אחת כי במקרים דומים על עונשה לכלול רכיב של מאסר בפועל. וכך, למשל, נקבע בע"פ (ת"א) 14-10-20466 **אילטוב נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报 25.2.15):

**"דעתנו היא כי לא ניתן בעבירה מסווג זה להסתפק בעונשה שאינה כוללת
רכיב של מאסר. הטלת מאסר - היא האמירה הנורמטיבית ואמרה זו מן
הראוי שתאמר ... העבירה של גנבה ממושך היא עבירה קשה, הן בשל
הhabit הרכושי הנלומם בה והן בשל המעליה באמון. קל יותר להתגונן כנגד
గנבים מבחן, קשה להתגונן כאשר הגנב מצוי בביתך שלך"**

11. מעשה של הנאשמת בוצעו בצורה מתוכננת ונמשכו לאורך פרק זמן של חודשים ימים, שבמהלכם היא חזרה שוב ושוב על אותו מעש גנבה תוך שימוש בCARTEIS האשראי של המתلون. מדובר במעשי גנבה ומרמה פשוטים ולא מתוחכמים, שבוצעו לאחר שהזדמן לנאשمت להתוודע אל הקוד הסודי של CARTEIS האשראי.

12. חומרה מיוחדת נבעת מן העובדה כי קורבנותיה של הנאשמת הם זוג קשיים, בני 87 ו- 90, שהנאשמת הייתה אמורה לטפל בהם ולסייע להם, ותחת זאת פגעה בהם. פעריו הכוחות בין המתлонנות, שהיא אישה צעירה וחזקה, לבין נפגעי העבירה שהם קשיים שנזקקו לטיפול סיודי מידיה ובמידה רבה היו תלויים בה, הם ממשיים ומקשיים על חשיפת העבירות. הנאשמת נצלה פערים אלה ניצול מרושע, כשছירה שוב ושוב על מעשי הגנבה, באופן שאינו אפשר להתייחס אליהם כל "מעידה חד פעמית" או כל מעשה שנעשה ברגע של חולשה.

13. סכום הגנבה הוא גבוה מאוד כ- 114,000 ₪, וגם הסכום הנוסף שהוא ניסתה הנאשמת לגנוב, ללא הצלחה, הוא סכום לא מבוטל בן עשרות אלפי שקלים.

14. לא זו בלבד שהנאשמת לא ניסתה להחזיר את הכספי שגנבה והם לא הוחזרו על ידה עד היום, אלא שהיא ניסתה

לבסוף מן הארץ, ובכך לסכל את תפיסתה כמו גם את האפשרות להשbat הכספיים.

15. על פי טענת המאשימה, המתלונים קיבלו החזר מהבנק בגין הכספיים שנגנוו על ידי הנואשת, תוך התchyיבות מצדם להעביר לבנק כל סכום שייפסק כפיזוי לזכותם. לא הוצגו מסמכים המאשריםஇזו מטענות אלה, ואולם אף אם כך הם פנוי הדברים, הרי שלא הנואשת עצמה היא שתיקנה את הנזק שגרמה, ובחירה של הבנק לסייע למתלונים, גם במקום שבו אין כל אשם מצדיהם, אינה יכולה להיחשב כנסיבה המצדיקה הקלה עם הנואשת.

16. לנוכח האמור לעיל, מידת הפגיעה של מעשה של הנואשת בערכיהם המוגנים על ידי עבירות הרcox היא גבוההה.

17. עיון בפסקה מלמד, כי בגין מעשי גנבה דומים הוטלה עונשה הכלולת רכיב מרכזי של מאסר בפועל, גם כשמדובר על גניבת סכומים נמוכים במידה רבה מסכומי הכספי שנגנוו במקורה דן. ראו למשל רע"פ 5212/13 **שמעון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי 29.8.13); רע"פ 445/16 **זקן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי 20.1.16); ע"פ (ז-מ) 10-12-36347 **חילבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי 17.3.11); ת"פ (ת"א) 37911-04-14 **מדינת ישראל נ' סלע** (פורסם בנבוי 1.2.20); ת"פ (ב"ש) 65771-12-19 **מדינת ישראל נ' דין** (פורסם בנבוי 14.9.20) ופסק הדין בערעור עלייו בעפ"ג (ב"ש) 56524-10-20 **מדינת ישראל נ' דין** (פורסם בנבוי 23.12.20).

18. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את המעשים בהתחשב בסוג העבירות, ריבויו, היקף הנזק שגרמוו ומידת הפגיעה בערכיהם המוגנים הוא בין עשרים וארבעה לארבעים ושמונה חודשים חדשני מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, פיזוי לנפגעי העבירה וקס.

משעה שמדובר בעבירות שבוצעו מתוך בצע כסף, ישנה חשיבות לגזירת עונש הכלול גם רכיב כספי, אף מעבר לסכום שנגנוו, על מנת להבהיר כי ביצוע העבירה אינו כדי גם בהיבט הכלכלי.

העונש המתאים לנואשת

19. שקלתי לזכות הנואשת את הودאתה בביצוע העבירות בהזדמנות ראשונה והבעת החרצה על ביצוען, שיש בהן משום קבלת אחריות על המעשים, הכרה בפסול שבהם, והן גם חסכו את הצורך בהטרחתו של המתלון לעדות בבית המשפט וחסכו זמן שיפוטו.

20. הנואשת נמצאת בישראל מזה כעשור, ואין לה רישום פלילי נוסף מלבד התקיק הנוכחי. מתוך כלל הנסיבות ניתן לקבל את הטענה, כי לאורך שנות שהותה בארץ היא תפקדה באופן תקין ועובדת לפרנסתה ולפרנסת משפחתה.

21. שקלתי לקולא את העובדה שהנאשם היא זרה בישראל, כי בחירתה לעבוד כאן במשך שנים כפtha עליה פרידה ארוכה מאד משפחתה ומילדייה, כי היא נעדרת גורמי תמייה ממשיים ורמת העברית שבפיה נמוכה. כל אלה הופכים את התמודדותה עם ההליך הפלילי ועם העונש שייגור עליה לקשים יותר מהרגיל.

22. כאשר מדובר בעבירות שבוצעו נגד קשישים, שהם, פעמים רבות חלשים או חסרי אונים, ועל כן זקוקים להגנה מיוחדת, יש ליתן משקל משמעותי גם לשיקולי הרתעה כללית, אשר יש לקוות כי יmagרו תופעת של פגיעה בקשישים תוך ניצול היitem "טרף קל".

23. לנוכח האמור לעיל יש לגוזר על הנאשמה עונש המצו' בחלוקת התחתון של מתחם העונש ההולם. יש להניח כי עם תום ריצוי העונש, הנאשמת תגורש מישראל ולא תורשה לשוב. בנסיבות אלה לא ראוי מקום לגוזר עלייה עונש מאסר מוותנה.

24. אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. עשרים וארבעה חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרה 20.11.3.1.

ב. פיצוי לנפגעי העבירה בסך 120,000 ₪, שישולם לשני המתלוננים באמצעות עד תביעה 1 בכתב האישום המתוקן. הפיצוי יופקד בקופה בית המשפט ארבעה תשלום חדשים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 21.3.1 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב.

ה. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 21.8.21.

25. בהעדר התנגדות הנאשמת, סכום הכסף בסך 1,100 ₪ שנתפס אצלה בעת מעצרה, ואשר אין מחלוקת כי הוא חלק משלל הגנבה, יושב לנפגעי העבירה.

26. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים במשך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח בטבת תשפ"א, 12 ינואר 2021, בנסיבות הצדדים.